

Vypadla jsem vyřízená z práce jak žádost a hned za bránou volala muži svému milému, že..... JOOOO!! Začíná nám dovolenááá!! A myslela jsem, že už je taky na cestě z práce. Leč musel zksnout ještě v kanclu. Chudera. I stavila jsem se ještě cestou u řezníka a vyzvedla asi tunu odřezků a vláčela to dom. A dala si závazek socialistický práce, že ač jsem Ká.Ó. , tak se dneska nenechám ničím rozhodit. A ani Taliřovitou. Doma se na mě vrhla horda tatarůch psích, jásajících, že pánčička je doma a navíc přivlekla proviant. Leč s proviantem měli smůlu. Letěl rovnou do mrazáku. A my si vyrazili ven. A když už, tak už. Takže stopku jsem nechala doma a vyšli jsme si "navostro" , pěkně jsme vyšli z domu, prošli se chvílku za domem a pak zamířili k polím. Jen na frekventovaným místě jsem si Fleky cvakla, a pocvičila tak povel Se mnou. Došli jsme k polím a k místu, kde Tali den předtím Brtníka dost potrápila. Tak jdem na to. Nejdřív trošku pozornosti, lehkého pocvičení a jako odměna - Běž. Vzala to doslova, tak jako vždycky. U ní Běž znamená, že to napálí z nuly do sta v pikosekundě a zmizí přes půl Evropy. S tím se počítalo a..... tak se zmizelo □ □ □ . Teď už je ve fázi, kdy si to člověk může lajsnout i tady, nejen na chalupě. Za chvíli se řítily Fleky a ... □ ...sem tu sama???? Pomoooct! Pak si nás našla. Aby se dozvěděla, že ji nechci, když takhle zlobí . No to byl gezicht □ .

A pak byl hodnej pejsek, kterej se nechal hezky přivolat z pole a ukázal procházejícím susedkám vzorovanýho psa. Neb navíc zůstala vzorovaně ležet, když kolem procházely se svejma hafanama a šla se vítat, až na povolení. Odměnou bylo vypuštění zpátky do pole. Tam už to ale přehnala a letěla tak, že vlastně ani neměla možnost zareagovat. Čůza jedna flekatá. Tak si stříhla další vykysávku a pak už jsme si tak šly loukou, křovím, ona docela hezky poslouchala. Nebylo to vždycky z první, ale byla ovladatelná hlasem. Někdy pravda hlasem mysliveckým - nevěřili byste, jak já to dokážu imitovat □ . A to je pak vidět i že má úplně jinou reakci. Jenže je to jaksi hlasově dost náročný. Preferuju, když si vystačím se syčením. A pravda, tady taky máme posun. Už to bere jako avízo, že je tak trochu dost za čárou a nekašle na to. To je hlavní. Pak jsme došli do dalšího krizovýho místa, kde den předtím zlobila. A tak jsme se tam na to zase zaměřili. I s Rumajzlíčkem mým trpajzlíčkem, kterej mi dělal podporu. Pak šup pěkně oba do rybníčka. Kde teda zase Tali zlobila mě, protože jak dřív pěkně aportovala, tak teď donese a pak to u břehu pustí a"Vem si to sama, blbko, když to tam furt házíš □ !"

U nejkrizovějšího místa jsem si ji pro jistotu cvakla, tam nemám moc možnost ji mít pod kontrolou, když udá hoplá, zmizí mi v trní a tam se mi fakt nechce. Ani když není vedro 50°

jako bylo to odpoledne. No a pak už pěkně navolňáska až ke kostelíčku, kdeeeee
“Juchééé!! Páníček na lavičce!” radoval se Rumíček. “Žjoo!” pánik, dám ti hudlana! ”
vyrazila mu Tali zuby . A šlo se dom.

To nám ta dovolená pěkně začala ☐

